

ANJEL PÁNA 19.1.2014

„Drahí bratia a sestry, dobrý deň!

Sviatkom Pánovho krstu, ktorý sme slávili minulú nedeľu, sme vstúpili do liturgického obdobia nazývaného „obdobie cez rok“. V túto Druhú nedeľu nám evanjelium predstavuje scénu Ježišovho stretnutia s Jánom Krstiteľom pri rieke Jordán. Rozpráva nám o tom očitý svedok, Ján Evanjelista, ktorý prv než sa stal Ježišovým učeníkom bol učeníkom Krstiteľovým, spolu s bratom Jakubom, so Šimonom a Andrejom, všetko to boli rybári. Ján Krstiteľ teda spozoruje Ježiša, ako prechádza dopredu zástupu a inšpirovaný zhora v ňom rozoznáva Božieho vyslanca, a preto ukáže na neho s týmito slovami: «Hľa, Boží Baránok, ktorý sníma hriech sveta!» (Jn 1,29).

Sloveso, ktoré je preložené ako „snímať“, sňať hriech, znamená doslova „odbremenit“, „vziať na seba“. Ježiš prišiel na svet s jasným poslaním: oslobodiť ho z otroctva hriechu, na seba naložiť viny ľudstva. Akým spôsobom? Láskou. Niet iného spôsobu ako zvíťaziť nad zlom a nad hriechom, ak nie láskou, ktorá pobáda k darovaniu vlastného života pre druhých. Vo svedectve Jána Krstiteľa má Ježiš črty Pánovho služobníka, ktorý «niesol naše choroby a našimi bôľmi sa obťažil» (Iz 53,4), až tak, že zomrel na kríži. On je pravým veľkonočným baránkom, ktorý sa ponára do rieky nášho hriechu, aby nás očistil.

Krstiteľ vidí pred sebou muža, ktorý sa stavia do radu s hriešnikmi, aby sa dal pokrstiť, hoci to nepotreboval. Človek, ktorého Boh poslal na svet ako obetovaného baránka. V Novej zmluve sa pojem „baránok“ opakuje viackrát a vždy sa vzťahuje na Ježiša. Tento obraz baránka môže byť zarážajúci, veď zviera, ktoré sa zaiste nevyznačuje silou či mohutnosťou si nakladá na vlastné plecia záťaž, ktorá je taká zdrcujúca. Nesmiernu váhu zloby sníma a odnáša slabá a krehká bytosť, symbol poslušnosti, podvolenia sa a neobraňujúcej sa lásky, ktorá speje až k sebaobetovaniu. Baránok nie je panovačný, ale je poslušný; nie je agresívny, ale pokojamilovný; necerí pazúry a zuby ako reakciu na akýkoľvek útok, ale ho znáša a je poddajný. A taký je Ježiš! Takýto je Ježiš, ako baránok.

Čo znamená pre Cirkev, pre nás dnes, byť učeníkmi Ježiša – Božieho Baránka? Znamená to postaviť na miesto zloby nevinnosť, na miesto sily lásku, na miesto pýchy poníženosť, na miesto slávy službu. A to dá poriadne zabráť! My kresťania musíme robiť toto: na miesto zloby dať nevinnosť, na miesto sily lásku, na miesto pýchy poníženosť, na miesto slávy službu. Byť učeníkmi Baránka znamená nežiť ako nejaká zabarikádovaná pevnosť, ale ako mesto postavené na návrší, otvorené, pohostinné a solidárne. To znamená nezaujímať postoje uzatvárania sa, ale ponúkať evanjelium všetkým, vydávajúc svedectvo naším životom, že nasledovaním Ježiša sa stávame slobodnejšími a radostnejšími.“

ZDROJ: <http://www.tkkbs.sk/view.php?cislocianku=20140119005>